

Οδοιπορικό

(...μετά από χρόνια και καιρούς...)

**Η επίσκεψη στην Πόλη μας εκτίμηση
στο παρελθόν καθήκον μας και χρέος
η άλωση ευθύνη και αποτίμηση
η Αγια-Σοφιά συγκίνηση και δέος!**

**Βραχιόλια στα χέρια οι χειροπέδες της
κολιέ στο λαιμό της η πολιορκία
την πρόκληση με τους μιναρέδες της
η Ιστορία θα την πάει για ψευδορκία!**

**Ο ψυχικός ο κόσμος βομβαρδίζεται
ελεύθερη η σκέψη πάει να φύγει
το "εγώ" σε μία πύλη τραυματίζεται
αχαλίνωτη τη φαντασία πιάνουν ρίγη!**

**Το φιλότιμο ευθύς επιστρατεύεται
τη μάχη με το χρόνο σαν κερδίζει
το μεγαλείο τότε ονειρεύεται
και στα παλιά αγνάρια του βαδίζει!**

**Περνούν μπροστά μας αυτοκράτορες
και στην Ωραία Πύλη Πατριάρχες
της εποχής τους όλοι κοσμοκράτορες
και της φυλής μας πλανητάρχες!**

**Στο παρελθόν η διαδρομή προσκόνημα
μια προσευχή, μια δέηση, ένα τάμα
αιώνες ο λαός περιμένει ένα μήνυμα
στην τελευταία πράξη απ' το δράμα.**

**Όλο το βιος ερείπια και λάφυρα
τζαμιά τα ιερά μας και μουσεία
η ερήμωση κλαίει στα παράθυρα
σε βέβηλα χέρια μια περιουσία!**

Καμπαναριά με πείσμα ισοπεδώθηκαν
για μέταλλο πουλήσαν τις καμπάνες
κειμήλια στις φλόγες παραδόθηκαν
σε χαρέμια κοριτσόπουλα και μάνες!

Σπίτια βουβά κοιμούνται με το όνειρο
και αγκαλιά τη θλίψη με τον πόνο
κόντρα σε ένα σχέδιο παμπόνηρο
απόρθητα παλεύουν με το χρόνο!

Η αδιαφορία τ' αφήνει και γκρεμίζουνε
θέλουν να σβήσουν όλα μας τα ίχνη
με τζαμιά την Πόλη μας γεμίζουνε
την Αγια-Σοφιά κανένας τους δεν δείχνει

μα ο τρούλος δεσπόζει μεγαλόπρεπος
από τον ουρανό σαν κρέμεται δεν πέφτει
σεβάσμιος ο ναός και αρχαιόπρεπος
οι τοίχοι του μιλάνε για τον κλέφτη!

Κρατά κλειστό το στόμα το Βυζάντιο
το βλέπει μα δεν νοιάζεται η Δύση
ολόχρυσο της Πόλης το βαλάντιο
στα χέρια της Ανατολής πάει να σβήσει!

Με άκομψα της τέχνης μας αντίγραφα
αδυνατούν το πνεύμα μας να πιάσουν
κακόγουστα στους τοίχους ψευδεπίγραφα
κανένα δεν μπορούν να ξεγελάσουν!

Η χλιδή σαν μια κοσμοπολίτισσα
χωρίς περιεχόμενο και βάθος
ποζάρει στο παλάτι ανατολίτισσα
με ψεύτικο το κάλλος και το πάθος!

Προσποιητή στους δρόμους η ευγένεια
σ' ένα ατέλειωτο, τσιγγάνικο παζάρι
κι από την άλλη, στα πάρκα χωρίς έννοια
και δίχως όνειρα κοιμάται στο χορτάρι!

Λάμπει η αλήθεια μες τα ψέματα
όσο και αν παλεύουν να τη σβήσουν
οι πέτρες και το χώμα με τα αίματα
αιώνια στη μνήμη μας θα ζήσουν!

Η πίστη μάτωσε στα γόνατα
πλάνταξε η δύστυχη στο κλάμα
στην Εκκλησιά μας έκλεισαν τα στόματα
αμίλητα περιμένουν ένα θάμα!

Η ελπίδα σκόνταψε στο σήμερα
έπεσε το αύριο αναίσθητο σε κόμα
έδιωξαν τα άγρια τα ήμερα

μόλυναν οι βάρβαροι το χώμα!

**Φάντασμα σωστό η Βασιλεύουσα
τα λάβαρα φυλά και ιερά μας
στην Παναγιά ελπίζει ικετεύουσα
σάρκα και οστά να δει τα όνειρά μας!**

**Λείψανα ιερά μέσα στα φέρετρα
περιμένουν τη δική μας παρουσία
και όλα του Βόσπορου τα θέρετρα
θυμίζουν την παλιά μας εξουσία!**

**Η μεταμέλεια χτυπιέται στην αυλόπορτα
για τα μοιραία μας εκείνα λάθη
βλέπει εμπρός της την Κερκόπορτα
Γολγοθά στου Γένους μας τα πάθη!**

**Παντού κυματίζει η ημισέληνος
με άρρωστο στα πάνω τον εγωισμό της
αχ! πότε θα φωτίσει η πανσέληνος
στα Δαρδανέλια τον αφανισμό της!**

**Αν θα μπορούσαν όλο κόκκινο
τον ουρανό θα έβαφαν με χρώμα
και θα περνούσαν απ' το κόσκινο
τα μάρμαρα, τις πέτρες και το χώμα!**

**Κι εμείς φοβάμαι δεν θυμόμαστε
δεν κάνουμε κάτι να σκεφτούμε
βαθιά οι άμοιροι κοιμόμαστε
δεν θέλουμε και να ονειρευτούμε!**

**Δικά μας να τα πούμε πια φοβόμαστε
διστάζουμε για να μην προκαλούμε
στις απειλές τώρα κρυβόμαστε
στο δίκιο μας πια τους παρακαλούμε!**

**Μα έτσι ποτέ δεν θα τα πάρουμε
σαν χάσαμε το αίσθημα του πόνου
λυπάμαι, όπως πάμε θα φουντάρουμε
και θα χαθούν στο πέρασμα του χρόνου!**

**Προτού λοιπόν αυτοκτονήσουμε
τις ρίζες μας ας ψάξουμε να βρούμε
την κεφαλή μας λίγο ας κουνήσουμε
κι από το λήθαργο γρήγορα ας βγούμε!**

**Μια πέτρα από τα τείχη που αφάιρεσα
σαν θησαυρό στο σπίτι μου την έχω
έχω την αίσθηση πως έτσι τη λευτέρωσα
και πως στο έγκλημα εκείνο δεν μετέχω!**

**Ένα κομμάτι της καρδιάς μου πίσω άφησα
ελληνικά στην Πόλη να χτυπάει**

**γονατιστό σε μια εικόνα που ψηλάφισα
κι ο νους μου στην Αγια-Σοφιά συνέχεια πάει!**